

ken in Griekenland niet is veranderd. Sommige berispingen zeggen dat Rusland verklaard zoude hebben zelfs gewapenderhand tusschen beiden te willen komen, indien Engeland geen gehoor mogt geven aan de vorderingen van Frankrijk; anderen daarentegen, dat het Grieksche kabinet onmiddellijk met Engeland schijnt te willen onderhandelen en geneigd te zijn aan hetzelfde concessien te doen. Dit zijn echter niets dan geruchten.

Uit Constantinopel wordt geschreven dat de officiële hervatting der betrekkingen tusschen de Porte en Oostenrijk op nieuw is verschoven. Ten gevolge der weigering van den Divan om eenen vasten tijd aan te nemen, gedurende welken de uitgewekenen in het binnenland zouden moeten verblijven, heeft de heer von Sturmer zich op nieuw aan zijne regering gewend.

De quaestie der vorstendommen is nog op dezelfde hoogte.

Het besluit waarbij de Spaansche cortes geprononceerd worden is, in de zitting van den 18den, door den President van den Raad aan de beide Kamers voorgelezen.

FRANKRIJK.

23 febr. In Napels, d.d. 15 dezer, wordt de uitbarsting van den Vesuvius, die den 8sten dezer begon, is geëindigd; zij was heviger, verzekert men, dan die van 1830, van 1834 en zelfs van 1822. De kleine kegel is geheel verdwenen, de groote kegel is in twee gesleten, en daaruit stroomde een onmetelijke lava-vloed, die zich verbreed heeft over eene lengte van zeven mijlen, eene breedte van eene mijl, en eene gemiddelde diepte van vijfteen voet, in de rigting van Ottolano, links van Pompeii. Twee dorpen, eene kerk en een paleis zijn door dien vloed verzwolgen. Men telt talrijke slagtoffers en men denkt te zullen vernemen van grooté ongelukken. De Prins van Ottolano, eigenaar van een gedeelte dier afhelling van den Vesuvius, heeft voor meer dan 50,000 ducaten verloren aan bosschen, wijngaarden en gebouwen.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 25 febr. Men meldt ons uit Curaçao 24 december 1849:

De volgende berigten zijn ons in den loop dezer week uit Haïti geworden:

»*Kaustin I*, Keizer van Haïti, heeft den 8sten november uit zijn paleis te Port-au-Prince eene proclamatie uitgevaardigd, om zijne onderdanen tegen de Dominicanen de wapenen te doen opvatten. Na over de verregaande wredeheden der oproerige rebellen, de Dominicanen, te hebben uitgeweid, en de zachtaardigheid en menscheeljkheid der Haïtianen mogendheden der wereld bekend met de korden barbaren, en zegt ten slotte dat hij de pilgten kent, die hij jegens zijn land heeft te vervullen, dezelve zal nakomen, en van zijne Haïtianen niet minder verwacht.

»Berigten uit St. Thomas melden, dat Dominicaner oorlogsvaartuigen steeds langs de kusten van Haïti kruisten, hier en daar huizen en dorpen vernielden en eene Haïtiaansche brik hadden prijs gemaakt. Of de gereed liggende oorlogsvaartuigen der Haïtianen reeds waren uitgezeild, wist men niet.

»Reizigers van St. Domingo alhier aangekomen, verzekeren, dat de verhaalde wredeheden der Dominicanen zeer overdreven zijn; dat zelfs niemand in koelen bloede, veel minder vrouwen en kinderen zouden vermoord zijn.

In den nacht van 13 op 14 nov. zijn te Port-au-Prince een aanmerkelijk aantal huizen door een door onvoorzigtigheid ontstaan brand, in de asch gelegd. De Fransche korvet *Naiada*, de stoomboot de *Crocodile*, en de Engelsche oorlogsbrik de *Persian*, die er voor anker lagen, ontscheepten dadelijk een goed aantal manschappen, die met blinseh werktuigen voorzien, met de hulp der bewoners en door schoot-waarschuwingen kwamen en gingen van een naar Venezuela en Haïti, een goed getal onzer oorlogschepen verbleef eenen geruimen tijd hier, waardoor dan ook meer vertier en handel ontstond. De feestdagen van Kerstmis en Nieuwejaar, dagen van volle vreugdebeelden, voor vrijen en slaven, zijn zonder eenige storing der orde afgelopen, en thans is elk weder aan de arbeid. De vorige week zijn weder drie onzer oorlogschepen binnen gekomen: De schoenerbrik *Ternate*, onder bevel van den luitenant ter zee *H. J. L. T. de Vaynes van Brakell*, van La Guayra, de korvet *Sumatra*, onder bevel van den kapitein-luitenant *T. X. R. 't Hooft*, van Helix, en de brik de *Pyl*, kapitein-luitenant *G. J. van Aruba*. Andere schepen, zegt men, worden nog verwacht, men weet niet met welk doel, welk is het alleen om een werkzaam oog te houden op onze burea in Venezuela, waar men in den

loop heeft gehad, op het te Caracas te houden congres, zeker ons handels-contract met die republiek zal discutieren.

Door den gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden is uitgevaardigd eene publicatie, houdende authentieke interpretatie, op de 5de afdeeling der publicatie van den gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, dd. 1 mei 1826.

Heeft goedgevonden voorloopig en onder nadere goedkeuring des Konings te bepalen:

Art. 1. De eigenaar, directeur, factor of anderen, het toezicht of beheer over slaven hebbende, zal op eigen gezag aan den slaaf geene zwaardere straf mogen opleggen, dan die der slagen, omschreven en bepaald in de vier eerste artikelen dier afdeeling.

Art. 2. Wanneer het vergrijp van den slaaf van dien aard is, dat hij den onmondigen deszelfs bestraffing onder de vaderlijke tucht valt, maar desniettemin tot deszelfs beteugeling, gestrengere straf gevorderd wordt, dan in de aangehaalde artikelen is bepaald, zal de beoordeeling daarvan worden overgelaten aan den ambtenaar van het publiek ministerie, die naar bevind van zaken meerder slagen kan bevelen; doch zal dit zonder onkosten voor den eigenaar behoeven te geschieden.

Art. 3. Alle andere vergrijpen door eenen slaaf gepleegd, behoeven tot de kennismeming van den gewonen regter.

Art. 4. De eigenaar of lasthebber is bevoegd te gevee den slaaf maatschappij van verzekering te nemen, die zal den bevoegd nummer in straf of wredeheid mogen ontslaan.

Eene andere publicatie, waarbij al de kosten wegens de manumissie der slaven op Curaçao en onderhoorigheden worden opgeheven, luidt:

Gezien: enz. enz.

Heeft goedgevonden onder nadere goedkeuring des Konings te bepalen:

Art. 1. De manumissie der slaven in deze kolonie zal kosteloos geschieden.

Art. 2. De gouverneur of gezaghebbers der eilanden zullen, bij het verplezen der brieven van manumissie, in bijzondere gevallen, vrijstelling van borgtocht kunnen geven.

Art. 3. De betrokken ambtenaren of autoriteiten, van welke eenig tot de manumissie gevorderd document verlangd wordt, zullen hetzelfde geheel kosteloos op ongezegeld papier afgeven.

Art. 4. Het model van bekendmaking.

Art. 5. De vorenstaande bepalingen zullen in werking komen te Curaçao en op de onderhoorige eilanden, van af den dag der afkondiging. (Tijd.)

's Gravenhage, 25 febr. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft voor het wets-ontwerp betreffende de schiedspraken regten benoemd zijn, de heeren: *Smit, Backer, Lötzy, Sloet tot Oldhuis* en de *Monchy*. De commissie van rapporteurs voor het wets-ontwerp tot verhooging der begroting van 1849 wegens uitgifte van schatkistbiljetten heeft daaromtrent haar algemeen verslag uitgebragt. De beraadslaging over dit wets-ontwerp is bepaald op maandag den 4den maart. Een door den minister van Buitenlandsche Zaken ingezonden afschrift van het den 30sten september jl. tusschen Oostenrijk en Pruisen gesloten verdrag en de acte van toetreding tot dat verdrag voor het hertogdom Limburg, is in handen gesteld van eene commissie, bestaande uit de heeren: *van Randwijck, Verweij Mejan, Storm van 's Gravesande, Mutsaers* en de *Villers de Pité*.

De commissie voor de verzoekschriften heeft bij monde van den heer *Sloet tot Oldhuis* rapport uitgebragt onder anderen op een adres van *H. C. S. Snathlage* en andere leden van de Geldersche Maatschappij van Landbouw, en een ander van *G. Mos* en andere leden dierzelfde Maatschappij, beide betreffende de afschaffing van de tienden. Omtrent deze adressen heeft de Kamer, op voorstel van den heer *van Hall*, besloten tot de zending der beide stukken naar den minister van Binnenlandsche Zaken.

Na eene korte beraadslaging heeft de Kamer aan den heer *Sloet tot Oldhuis* verlof verleend, om op een nader te bepalen dag de vier volgende vragen aan den minister van Koloniën te richten: 1. welke andere oorzaken dan een insect hebben onder de bevolking der gouvernementlanden op Java gebrek doen ontstaan? 2. welke is de uitgebreidheid dezer ramp? 3. welke middelen zijn er aangewend of zullen er aangewend worden om de ramp te stuiten? 4. welchen invloed zal de ramp vermoedelijk uitoefenen op de inkomsten van Indië?

In de zitting van den Hoogen Raad, kamer van strafzaken van heden, heeft de advocaat-generaal *Deketh* zijne conclusie genomen in de zaak van den procureur-generaal bij het provinciaal geregtshof in Zuid Holland, tegen een arrest van dat hof, van 15 december II., bij welk arrest was beslist dat de straf aan den heer *A. J. E. van Bevervoorde* opgelegd, ter zake van laster in openbaar geschrift, bij vonnis der arrondissements-regbank te 's Gravenhage, van den 16den maart 1848, in hooger beroep bevestigd bij meergemeld hof, van den 15den april daaraanvolgende, doch waartegen de voorziening in cassatie was verwoopen, bij arrest van den Hoogen Raad, van den 13den juni 1848, op den 14den november II., den dag, waarop gemelde heer

procureur-generaal aan het veroordeelend vonnis uitvoering had doen geven, was verjaard. De advocaat-generaal voornoemd, zich met de gronden in de memoria van den requirant van cassatie (den procureur-generaal) vereenigende, heeft, na eene korte toelichting der zaak, en bij eene gemotiveerde conclusie, geconcludeerd tot vernietiging van het arrest van 15 december en voorts, ten einde de Hooge Raad, regt doende op de oppositiën met te nietdoening van het gedaan verzoek van den opposant (nu gerequireerde), zal beslissen, dat de straf hem bij het in hooger beroep gewezen arrest van 15 april 1848 opgelegd, alsnog uitvoerbaar is. De uitspraak in deze zaak is bepaald op den 19den maart aanstaande.

Gouda, 23 febr. De leden van het Liefhebberij-Concert *Euphonia* alhier, bragten gisteren avond aan den nieuw benoemden burgemeester *N. Izen-doorn*, eene luisterrijke serenade bij fakkellicht. Eene talrijke volksmassa bevond zich op de been en, dank zij de goede voorzorgen welke men genomen had, door ook aan de andere zijde der haven ladders tusschen de boomen te binden, werd de feestvraagde niet, zoo als vroeger, gestoord door de noodkreten van een der toeschouwers die door het gedrang op eene onaanname wijze met het water der haven bekend geraakte. Uit de onduidelijkste vreugdeblijken, welke men bij de toeschouwers kon waarnemen, mag men met grond opmaken, dat de burgers van Gouda over het algemeen, bij zonder zijn ingenomen met hunnen burgemeester, die zich immer door populariteit onderscheiden heeft, en wij kunnen ons niet onthouden hierbij den hartelijken wensch te voegen, dat goede harmonie tusschen de regeringspersonen eindelijk de plaats der vele verwikkelingen moge gaan innemen, waarvan onze stad in de laatste jaren geluige was.

(N. R. C.)

Utrecht, 25 febr. In de vergadering der Staten van Friesland, waarin de heer *Vegelin van Claerbergen* gekozen is tot lid van Gedeputeerde Staten in plaats van den heer *van Burmania Rengers*, op zijn verzoek eervol als zoodanig ontslagen, werd een brief van den heer *Rengers* voorgelezen, inhoudende waarom hij tot zijn leedwezen die 16 jaren lang vervulde betrekking had moeten neerleggen. Tot betaalmester te Leeuwarden benoemd zijnde, werd hem, op grond der instructie voor de betaalmesters, het beheer der provinciale fondsen opgedragen, en de regering weigerde met dit beheer een ander te belasten; vervolgens bestelde Z. M. na den Raad van State gehoord te hebben, overeenkomstig de voordragt des ministers van Financiën, dat de betrekking van lid van Gedeputeerde Staten met het beheer der provinciale fondsen onvereenigbaar is.

De heer *van Burmania Rengers* heeft te Maastricht door de Maas gedreven wordende, is daarover in een proces met den staat geraakt. Toen het zijkanaal van de Maas zoover gevorderd was, eischte de eigenaar van den molen, dat zijn eigendom onziet of welke de wet op de onteigening ten algemeenen nutte op hetzelfde toegepast werd. De regter wees dezen eisch af op grond dat, de rivier aan het algemeen behoorende, niemand regt had om zich daarvan een deel voor een gebouw of insigting toe te eigenen, en dat, zoo particulieren desnie toegetaande zich meester maakten van bevaarbare wateren, zij zich blootstelden aan de kans om ontzet te worden uit het bezit van den stroom, zoodra de staat dien voor het algemeen belang mogt noodig hebben, al had het bezit ook eeuwen lang geduurd. De eigenaar, zijn eersten eisch afgewezen zijnde, beweerde dat hij althans regt had op eene vergoeding van schade hem toegebragt door de werkzaamheden tot daargestelling van het kanaal, als die de toegangen tot den molen vernaauwd en de beweegkracht aanmerkelijk verminderd hadden zijner trafijk, welke onder het oog der overheid opperigt en ter goeder trouw bezeten was geworden en die bewijsbaar reeds meer dan 150 jaren bestaan had. De Hooge Raad heeft dezer dagen ook dezen eisch afgewezen.

Het Rottérdaamsch Departement der Nedersche Maatschappij ter bevordering der Pharmacie, heeft het lidmaatschap der afdeeling afhankelijk gesteld van het onderschrijven der volgende verklaring: »Eerkennende dat het zoogenaamd practiseren van »voorgescreven geneesmiddelen aan particulieren, »voor rekening van chirurgijns, onbestaanbaar is »met eene waardige uitoefening van de Pharmacie »en strijdig met eed en plicht, verklaren wij ons daar »van te onthouden, en met al de in ons vermogen »staande middelen, te willen medewerken, om deze »en andere misbruiken, die onze stand ontsieren »en vernederen, te keer te gaan.

Door dezen stap heeft het reeds niet talrijke Departement neg aan leden verloren, doch de meeste hebben de verklaring ondertekend. (Ned.)

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 20 februarius.

FRANKRIJK.

Het publiek, t welk den loop der gebeurtenissen buiten lands meer plegt te beoordeelen naar de hoofdzakelijke feiten, die bij wijlen ter zoner

nis komen, dan wel naar eene naauwkeurige opsporing der oorzaken, die tot de ontbinding van zoo vele regeringen hebben geleid, heeft vermoedelijk een zeer onvolkomen begrip van de onzekerheid en de ongerustheid, waarin voortdurend alle klassen van burgers in de Fransche Republiek verkeeren. Tusschen de socialistische factie en de gemengde partij, die zich om de regering heeft geschaard, ligt er eene onoverkoombare kloof. De onderwerping der verwonnenen en de militaire kracht der tegenwoordige regering van den staat, veranderen de betrekkingen niet van zoo oude en zoo onverzoenlijke vijanden. Ter naauwnaarde was er eene week verlopen, sinds de laatste bende van beogenadigde opstandelingen te Parijs was teruggekeerd, toen eenige derzelve in den generaal DE LAMORICIERE hunne geduchtste wederpartij van juni 1848 herkenden; en hij had het aan zijn geluk, aan zijne tegenwoordigheid van geest en aan zijne vaardigheid te danken, dat hij er het leven abragt. De gisting, die, nog zoo kort geleden, al den droesem der maatschappij naar boven dreef, heeft nog niet opgehouden, alhoewel er zich over de bewogen massa eene nieuwe korst heeft gevormd; en binnen de muren derzelfde stad zou het niet moeijelijk zijn de hartstogten van vijandige scharen tot burgeroorlog te drijven. Maar van den anderen kant, bestaande bij de regering, het leger en de burgerlijke overheden dezelfde gemoedelijkheid om die gevaren te overdrijven, deels wijl zij ernstig vertrouwd zijn, en deels wijl die verontrusting het land noopt meer op hunne kracht en waakzaamheid te bouwen. De prefecten der vijf departementen, die nog onder krijgsrecht staan, vragen voortdurend versterking hunner ontzaggelijke garnizoenen; de overheden in andere departementen, nog nader aan de Zwitsersche grenzen gelegen, verlangen dezelfde buitengewone magt. Doch te Parijs is de roode partij bewust, dat zij bewaakt en omsingeld wordt door eene nog verpletterender kracht. Daar hellen de revolutionaire genootschappen over om hunnen hoofdaanslag op een ander punt des lands te ondernemen, en de meeste hunner verwachten meer van de geleidelijke uitkomsten der algemeene verkiezingen, ondersteund door leerstellingen van anarchie, dan van geweldadigheden. Tot op zekere hoogte mag het voor het publiek, voor de vergadering en voor den president nuttig wezen voor deze gevaren te worden gewaarschuwd; maar zij kunnen tenzelfde tijd niet vergeten dat de betrekkelijke rust die Parijs nogmaals woelde en rijkdom terugbragt, niet vergezeld gaat met vertrouwen in hare duurzaamheid. Die rust bestaat blootelijk in de gezindheid van iedere partij om de bewegingen harer wederpartij af te wachten; steeds verkiezende den aanval te ontvangen, liever dan denzelven te doen. Maar ongeduld van ambitie of lijden, uitputting van geldmiddelen, en hoop om partij te trekken van de bezorgdheden of de belangen der natie, zou ten eenigen tijde tot eene plotselinge ontkenning kunnen voeren, en eenen staat van zaken veranderen, die zeer weinigen als finaal en blijvend hebben aangenomen. En echter, zoo groot is de onzekerheid, welke de gemoederen in Frankrijk beheerscht, dat zij meer van lotwisseling dan van staatkunde, van toeval meer dan van handeling, de naaste wending van zaken verwachten. Het gevolg van die gesteldheid is, dat de binnenslandsche belangen van Frankrijk verreweg den voorrang hebben op alle overwegingen of onderwerpen van buitenlandsche politiek, en dat, gelukkig voor Frankrijk en andere mogendheden, aangelegenheden, waaraan het, onder alle andere omstandigheden, een zeer levendig deel neemt, thans schijnen te zullen voorbijglijden zonder praktische resultaten van Fransche belangstelling. Zelfs de bedreigde tusschenkomst der Duitse mogendheden in Zwitserland, heeft aan de meerderheid van het Fransche kabinet niets meer ontlokt dan een besluit, dat het passief zou blijven, of, hoogstens genomen, een observatie-leger aan de oostelijke grens zou concentreren; en dezelfde voorzigtigheid heeft voorgezeten ten aanzien der Grieksche aangelegenheden, sinds de ophelderingen der Britsche regering te Parijs ontvangen zijn. Het zou buiten kijf zeer onwelkom voor de vreemde mogendheden en voor de volgezinden in Frankrijk wezen, bijaldien, ter dezer stonde, eenigerlei gebeurtenissen of combinatiën het gezag schokten, hetwelk de uitvoerende magt der Republiek met zoo veel moeite behoudt en uitoefent; ofschoon nieuwe rustverstoringen in de hoofdstad vermoedelijk dienen zouden ter versterking der positie van LODEWIJK NAPOLEON. Doch zij zullen hem de getrouwheid niet toerekenen die partijen, welke zich zijne tegenwoordigheid ten nutte maken, om de voortgangen der anarchie te bestrijden, terwijl zij zich niet onthouden van persoonlijke kabalen, hinderlijk aan zijn gezag. De organen van het Elysee, die ter naauwernood de moeite nemen, hunne vijandigheid jegens de republikeinsche constitutie te ontveinzen, snoeven, dat voor het ergste geval LODEWIJK NAPOLEON besloten heeft het leger nooit te verlaten, en, mogt het noodig zijn, te midden van deszelfs geleerden te sterven. Wij trekken zijnen moed en vastberadenheid niet in twijfel; maar het zal nog moeten blijken voor hoerterre het leger, in zoodanig geval, bereid zou zijn hem ter zijde te blijven. Zeker is het dat onder de generalen, wie hun karakter en ervarenheid de meeste aanspraak op het vertrouwen der troepen geven, er geen enkele is, die iets

voor den President zou willen wagen, hoe bereid zij ook zouden zijn om alles op het spel te zetten voor de verdediging der openbare orde en des lands. In spijt van de herhaalde logenstraffingen, die aan het gerucht werden gegeven, bestaat er grond om te gelooven, dat de voet, waarop thans de President met den generaal CHANGARNIER staat, niet van vriendschappelijken noch vrouwelijken aard is, en dat eene opene breuk geene verwondering zou baren, alhoewel zij waarschijnlijk zal worden vermeden, uit overweging der ontzaggelijke belangen die op het spel staan. Zou het ook wel anders kunnen wezen? NAPOLEON, die zijne veldheeren met buit en eerbewijzen had overladen; CROMWELL, die zijne wapenbroeders oneindig overtroffen had in politieke bekwaamheid, vonden zich evenwel genoodzaakt met hunne krijgsmakkers af te rekenen, in de hachelijkste oogenblikken hunner loopbaan, ofschoon zij zelve de hoofden en de scheppers waren der legers, die hunne magt ondersteunden. LODEWIJK NAPOLEON ziet zich ondersteund door een leger, 't welk hij niet zelf schiep, en hetwelk hij niet zou kunnen aanvoeren; hij is omringd met officieren, die onthoven zijn van de strenge verplichtingen van militaire dienst, verkocht aan den persoon van een soeverein — zij dienen den staat, doch niet den President. Het hangt van de verhouding van deze twee factoren af, waarop hij zich in zulk een oogenblik zou kunnen verlaten. hem verheffen zouden tot den troon, dan wel opsluiten te Vincennes. Eindelijk, LODEWIJK NAPOLEON heeft getracht zich de vastelands-mogendheden tot vrienden te maken, door te pogen haar te overreden dat alleen de bevestiging van zijn gezag Frankrijk behoeden kan voor eene nieuwe uitbarsting, of eenen kamp, die uiterst gevaarlijk zou wezen voor den vrede der voornaamste Europeesche staten. Deze voorstellingen zijn beleefd, maar koel, aangenomen; en wij twijfelen of de zehding van den heer DE PERSIGNY te Berlijn al de gewichtige uitkomsten zullen hebben, welke men er aan het Elysee van verwachtte, bijaldien men er mocht hebben gehoopt, dat de eerzuchtige politiek van het Pruisische hof zich zou willen aansluiten aan de plannen der familie BONAPARTE. Maar de Duitse mogendheden, en inzonderheid Pruisen, zijn ten volle bewust van den wankelen staat van het gansche westelijk Duitschland, en naar mate die regeringen vrije hand bekomen in het volgen harer eigene politiek van zelfbehoud, naar die mate zullen zij gestemd worden om dezelfde gedragslijn te kiezen.

Bij sommigen heeft het verwondering gebaad, dat wij ons zoo weinig uithielden over de aandrangige wetsontwerpen betrekkelijk de veranderingen, in onze navigatie-wetten te brengen. De reden onzer onthouding dienaangaande is, dat wij de daarbij te beoordeelen vragen niet wel beslisbaar achten, zonder de kennis van bijzonderheden, die best zullen te putten wezen uit de talrijke adressen en adressen, zoo door onze Kamers van Koophandel als door bijzondere, bij de vragen meer regstreeks betrokken personen, aan de regering en de Staten-Generaal ingediend. De aangelegenheid schijnt ons van te groot en te dadelijk gewigt, niet voor handel, nijverheid, scheepvaart en scheepsbouw alleen, maar voor het gansche daarmede innig verbonden vaderland, dan dat wij ons, niet genoegzaam ingelicht, aan voorbarige oordeelvellingen of noodlottige overijling zouden willen schuldig maken. Verre van de afwijzing der wetsontwerpen te willen afraden, zouden wij echter met het Handelsblad aan de leden der Kamers toeroepen: »Onderzoekt en overweegt naauwkeurig wat u door belanghebbenden en deskundigen wordt medegedeeld.»

Onder het opschrift van *Regeling van de belangen der Nederlandsche scheepvaart*, heeft de heer LIPMAN dezer dagen, in bovengemeld dagblad, eenige vertoogen geleverd, die, onzes achtens, de meeste opmerkzaamheid verdienen; zelfs in een oogenblik dat de bedoelde belangen zullen worden geregeld door een gouvernement, wiens leden zoo veel blijken van ervaring in zaken van handel, nijverheid, staats-huishoudkunde en diplomatie hebben gegeven, en die zoo ten volle beseffen wat vreemde lof beteekent.

Eindelijk is er eenig werk uit de handen der ministers van Buitenlandsche Zaken te voorschijn gekomen! Drie maanden na de reorganisatie onzer gezantschappen en consulaaten, in verband met wenschelijke bezuiniging, te hebben aangekondigd, is men, na rijp wikken en wegen, tot het volgende resultaat gekomen:

1o. Een derde tolk bij het gezantschap te Konstantinopel (hoe veel tolken er bij dat gezantschap bestaan en bestaan moeten, wordt niet vermeld) is bevorderd tot tweede tolk, met een traktementsverhooging van f200.

2o. Het traktement van den heer VERWEIJDE, predikant bij het consulaat-generaal te Smyrna (waarom dat consulaat-generaal alleen toegerust is met eenen predikant, terwijl zelfs de gezantschappen er geen bezitten, behoort tot de mysteriën van Buitenlandsche Zaken) is verhoogd met f300. Waaron die verhooging plaats heeft gehad, wordt almede niet gezegd; vermoedelijk wegens het toegenomen kinderental van Zijn Wel Eerwaarde.

3o. Het spendatie-geld van *duizend gulden*, waarover vroeger de consul-generaal te Tripoli tot kleine geschenken aan de plaatselijke autoriteiten beschikken kon, is onder de naam

getrokken, maar daarentegen als *toelage* tot bezoldiging van tolken en consulaat-wachters (ten zelfden bedrage van *duizend gulden*) aan voormelden consul-generaal toegelegd.

Deze reorganiserende bezuiniging is minder bezwaardend voor de schatkist dan de twee vorige.

4o. De spendatie-gelden der consuls-generaal te Tunis en Tanger hebben dezelfde verandering van benaming ondergaan; doch daar de spendatie-gelden ter genoemde plaatsen iets meer bedroegen dan de nieuwe toelage voor tolken en consulaat-wachters (f1500 te Tanger, en f1000 te Tanis) is hier de bezuiniging wezenlijker.

Eene andere vraag is: of de tolken en consulaat-wachters even bevorderlijk voor onze handelsbelangen zullen wezen, als de spendatie-gelden (fooljen) het misschien geweest zijn?

Wij onthouden ons volstrekt van alle soort van oordeelvelling dienaangaande.

Regtswezen.

PROVINCIAAL GERECHTSHOF IN LIMBURG.
Zittingen van 27 december 1849 en 3 januarij 1850.
Voorzitter Mr. H. H. GERADTS.

AANKLAGTE VAN LASTER. — ONTSLAG VAN REGTSVERVOLGING TE DIER ZAKE.

Op den 27sten van 1849 werd door den heer DE LOM DE HEE, bij verhoren van den Staten-Generaal, wettende te Venlo, een kanton-regter en notaris te Venlo, ter zake van laster, gepleegd in twee brieven, welke, ter gelegenheid van de jongste verkiezingen voor de Staten-Generaal, in het *Journal du Limbourg* waren geplaatst en ontleend met de letter T., van den navolgenden inhoud:
A mr. le Rédacteur du *Journal du Limbourg*.
VENLO, 9 novembre 1848.

»Permettez moi de me servir de votre journal afin de faire déjeuner des intrigues, dont on se sert pour faire réussir des candidatures que le bon sens repugne.

Mr. BONTAMPS, dit-on, n'est pas Néerlandais pur sang; il est né en Prusse, ceci est exact. Mr. BONTAMPS est né à Gueldre, mais de parents Néerlandais, qui y avaient formé un établissement de commerce, ce qui alors comme aujourd'hui ne faisait pas perdre la qualité de Français ou de Néerlandais, art. 17 du *Code Napoléon* et art. 9 du *Code Civil* présentement en vigueur. Chez personne il n'existe pas le moindre doute à cet égard. Ce sont de petites intrigues, dont on se sert pour faire réussir des candidatures que le bon sens repugne. Je ne puis pas plus de chances de réussir, tout le monde sait cependant le contraire. Aussi ce serait faire injure aux électeurs de les croire assez bonasses pour envoyer Mr. DE LOM à la seconde chambre, un homme qui toute sa vie n'a fait que demander des places; à peine en avait-il obtenu une, qu'il en demandait une autre; de cette manière il a toujours été devant corps et âme à nos chères institutions; il n'aurait jamais la force de dire non, lorsque le pouvoir dirait oui. Il est malade, ses promoteurs prétendent cependant qu'il se porte bien et qu'il serait entièrement rétabli s'il fut nommé à la seconde chambre; il faut être bien naïfs pour croire que nos chambres législatives sont des maisons de santé.

Un docteur bourgeois qui, à défaut d'occupations, bat la campagne, assure que Mr. DE LOM est si bon; excellente qualité sans doute, mais nous demandons d'avantage. Pour nous représenter, il faut surtout être indépendant, ce que Mr. DE LOM ne sera jamais; il lui manque donc la qualité principale.

Un docteur militaire le soutient également dans ses courses électorales; ce qui paraît étrange; mais ceci s'explique assez facilement. Mr. DE LOM est son patient, ce docteur a une peur des examens, qu'il voudrait voir abolis, et en envoyant son patient à la chambre, par reconnaissance, et par aigreur de lui donner cette satisfaction. Heureusement les électeurs sont au qui vive; ils ne se laissent plus imposer des candidats, ils voient par leurs propres yeux; le résultat le prouvera.

Un électeur,
T.

A mr. le Rédacteur du *Journal du Limbourg*.

Venlo, ce 31. décembre 1848.
Dans la lettre que vous m'avez honoré de m'adresser et que vous avez insérée dans le numéro de votre journal du 24 novembre dernier, j'ai dit qu'un docteur militaire protégeait la candidature de Mr. DE LOM, pour cause que ce docteur avait peur des examens et que son candidat avait promis de les faire abolir. Ce docteur paraît avoir mal saisi ma pensée en y donnant une portée qu'elle ne pouvait avoir. Je n'ai aucunement voulu dire qu'il était incapable de passer ses examens, au contraire je le tiens pour très instruit et par conséquent en état de passer ses examens le plus honorablement possible, mais malgré ses connaissances, rien ne l'empêche d'avoir peur lorsqu'on doit concourir. Dans ce cas la peur n'a rien de déshonorant. C'est dans ce sens que j'ai voulu m'expliquer, je regrette beaucoup qu'on y ait donné une autre interprétation. Quant à l'idée d'abolir les examens, les candidats sont partagés, beaucoup de docteurs aimeraient les voir réorganisés et que la promesse d'abolir ne se confirme pas.

De heer DE LOM DE HEE, in zitting van 27 december 1849, werd door den Staten-Generaal, wettende te Venlo, een kanton-regter en notaris te Venlo, ter zake van laster, gepleegd in twee brieven, welke, ter gelegenheid van de jongste verkiezingen voor de Staten-Generaal, in het *Journal du Limbourg* waren geplaatst en ontleend met de letter T., van den navolgenden inhoud:
A mr. le Rédacteur du *Journal du Limbourg*.
VENLO, 9 novembre 1848.

dat de enige bedoeling des schrijvers is geweest hem in zyne eer te krenken, zijne keuze voor de Tweede Kamer te verijdelen, en hem zooveel mogelijk schadelijk en nadeelig te zijn; dat de eerste brief hem tevens deed voorkomen als iemand, die van zijne verstandelijke vermogens zoude zijn beroofd, en dat de imputatie van uit erkentelijkheid eene belofte te hebben gedaan om de examina af te schaffen, zoo zij inderdaad was geschied, hem ingevolge art. 113 Code Pénal aan ontferende straffen, of althans aan den haat of de minachting zijner burgers, zoude blootstellen, behalve dat hij door eene dusdanige handeling, in de onmogelijkheid zoude verkeeren, den bij art. 83 den grondwet gevorderden eed van zuivering af te leggen.

Ten gevolge dezer klage werd de beklagde, krachtens art. 266 van het Wetboek van Strafvordering, naar 's hofs openbare terechtzitting verwezen, om, volgens de bepalingen van den 6den titel van gemeld wetboek, in het hoogste ressort te worden terechtgesteld, en voorts door het Openbaar Ministerie gedagvaard, ter zake van in twee brieven, geplaatst in de nis. 289 en 2 van het dagblad *le Journal du Limbourg*, van 22 november 1848 en 4 januari 1849, welke brieven, zijn gedagteekend van Vanlo den 19den november 1848 en den 31sten december van dat jaar, den heer DE LOM DE BERG gelasterd te hebben.

Na verhoor van twee getuigen, verklaarde de bekl. ter terechtzitting van den 27sten december jl., de schrijver te zijn der boven-aangehaalde artikelen, doch dat hij daarbij geenszins de bedoeling had gehad om den klager te lasteren en te beledigen, maar alleen om diens keuze tot lid van de Tweede Kamer te verijdelen, aangezien hij den heer DE LOM DE BERG daartoe ongeschikt hield; en dat hij als burger van den staat en als kiezer vermeende het recht te hebben om vooral de antecedenten van die kandidaten, welke zich, gelijk de heer DE LOM, bij circulaire hadden aanbevolen, ter toetse te brengen.

Het openb. min. requireerde, bij monde van den proc.-gen., dat het hof den bekl. schuldig zal verklaren aan laster en hem mitsdien zal veroordeelen tot eene gevangenzetting van eene maand, eene geldboete van f 25 en in de kosten van het regtsgeding ten behoeve van den staat, deze, even als de geldboete, des noods invorderbaar bij lijfswang, met bevel dat de bekl., van den dag, dat hij zijne straf zal hebben ondergaan, voor den tijd van vijf jaren ontzet zal zijn van de regten, bij art. 42 W. v. Strafrecht vermeld.

Het hof heeft echter, gehoord den bekl. in zijne antwoorden en in de middelen van verdediging, voorgedragen door zijnen raadsman mr. W. SASSER JZ. het navolgende arrest gewezen.

Overwegende, dat het gebleken is door de verklaring van den tweeden getuige. den boekdrukker H. BURY, uitgever van genoemd dagblad, en door de daarmede overeenstemmende bekentenis van den bekl. dat deze aan genen voormelden door beiden in *judicio* erkenden brief van 19 nov. 1848 heeft geschreven en toegezonden, om de kandidatuur van den heer ~~nommen~~ voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te begunstigen en tevens die van den klager te bestrijden;

dat het gebleken is uit dezelfde bewijsmiddelen, dat de bekl. aan den tweeden getuige, ingelijks den brief van 13 dec. 1848 heeft geschreven en toegezonden, met verzoek om denzelfden ook door middel van zijn dagblad te verspreiden;

O., dat het is bewezen door de verklaring van den tweeden getuige, door de bekentenis van den beklagde, daarmede in verband staande, en door de bij den hove genomene lezing van voormelde twee exemplaren, dat de boven-aangehaalde brieven, de eerste in genoemd dagblad van 22 november 1848, no. 289, de tweede in dat van 4 januari 1849, no. 2, zijn geplaatst, en dat deze nummers verspreid als een algemeen verspreid zijn geworden;

O., dat de procureur-generaal op de terechtzitting, tot bewijs van den gepleegden laster, bijzonderlijk twee plaatsen van den brief van 19 november 1848 heeft aangehaald, luidende,

de eerste: dat men onafhankelijk behoort te zijn om het volk te vertegenwoordigen, dat de heer DE LOM DE BERG nooit afhankelijk zal zijn en hem alzo de hoofdzakelijke hoedanigheid ontbreekt;

dat hij steeds met ligchaam en ziel gehecht is geweest aan onze oude instellingen en nooit de kracht zoude hebben van een te zeggen, wanneer het gezag ja zoude zeggen;

de tweede: dat een militair geneesheer hem in dezelfde el-storale loopen ondersteunt, hetgeen vreemd voorkomt, maar zich gemakkelijk laat uitleggen;

dat de heer DE LOM DE BERG zijn sieke is; dat hij een bezweer is voor de examina, welke hij moet afschaffen, en dat, met zijnen Kamer te zenden, deze uit dankbaarheid hem die voldoening te geven.

O., dat de eerstgemelde zinspelingen, geene te lasteringen, maar eene bepaalde, onschreyene daad beledigen;

O., dat, wel is waar, een bepaald feit, namelijk

de voormelde, door den klager aan den militair geneesheer gedane, belofte, in het tweede aangehaalde gedeelte is opgesloten;

O., evenwel, dat het door de verklaring van den eersten getuige, den klager, en door de bekentenis van den beklagden, daarmede overeenstemmende, is gebleken, dat het de officier van gezondheid M. is, die bij deze zinspeling bedoeld is geworden, terwijl de beklagde heeft ontkend en het niet toegewezen, veelmin bewezen is geworden, dat genoemde M. bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten-generaal kiezer is geweest, of dat hij, ter zake van de voormelde belofte, eene of meerdere kiezerstemmen aan den klager zoude hebben bezorgd of tot zulke bezorging pogingen zoude hebben aangewend;

dat dit aangehaalde feit, ingeval hetzelfde had plaats gehad, den klager dan ook aan geene lijf- of boetstraffelijke vervolging zoude blootstellen; dat hetzelfde ook niet van aard is, om hem aan de verachting of aan den haat der burgers bloot te stellen;

O., dat de overige bewoordingen der gemelde twee kenbaar gemaakte brieven den hove ook niet zijn voorgekomen van zodanigen aard te zijn:

dat de inhoud der brieven alzo, bij gemis van de gewichtigheid, die tot het bestaan van laster vereischte toelastogging, dat misdrijf niet kan daarstellen;

O., dat de voormelde brieven met opzigt tot den klager ook geene smaad, of scheldwoorden en geene beledigende uitdrukkingen inhouden, welke eene bepaalde ondigniteit behelzen;

O., dat de ten laste van den beklagde bewezene feiten mitsdien noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding daarstellen;

Gezien de artt. 210 en 216 van het Wetboek van Strafvordering;

Het hof, regt deende op het requisitoir van den procureur-generaal,

Ontslaat den beklagde van alle regtvervolging te dezer zake; de kosten te dragen door den Staat; en beveelt, dat de stukken, welke tot overtuiging hebben gediend, aan de eigenaars of andere daartoe regthebbenden zullen worden teruggeven.

(W. v. h. R.)

Weldadigheid.

Vormden zich in de Provincie Gelderland en Noord-Brabant reeds vele commissiën van onderstand, om te voorzien in de groote behoeften der noodlijdenden door den watersnood; hebben deze zich reeds te verheugen in de ontvangst van vele giften, waardoor zij in de eerste behoeften konden voorzien; voor de dorpen Ooy, Leuth, Kekerdom, Erlekom en Beek hadden zich reeds eenige personen verenigd, om zich de behoeften van de bewoners der omliggende dorpen meer bijzonder aan te trekken. Indien men daaruit zou willen afleiden, dat de behoeften in deze dorpen minder groot zijn, dan in die streken, waarvoor met krachtige stem de hulp van het weldadig Nederland is ingeroepen, men zou dan in eene groote dwaling verkeeren, daar integendeel het getal van noodlijdenden aldaar niet minder groot is en de schade niet minder aanzienlijk, dan in de Maas-dorpen of elders. Immers de dagbladen hebben bij herhaling gewaagd van de groote menigte huizen, door den golfslag geheel of gedeeltelijk verwoest, van het groote getal der bewoners, die hunne wankelende huizen moesten ontvington, om op den dijk of in eenige hoog staande schuur een toevlugsoord te vinden; maar eerst thans en hoe langer hoe meer, bij het vallen des waters, wordt de ramp meer en meer zichtbaar; thans blijkt het hoe langer hoe meer hoeveel de verliezen van huisraad, levensmiddelen, veevoeder, kortom van alle have dier ongelukkigen zullen bedragen. In de oogenblikkelijke behoeften tot levensonderhoud van menschen en vee werd zekerlijk zooveel mogelijk voorzien, maar de verzamelde giften zijn besteed, en de behoeften blijven dezelfde. Geen huis kan nog betrekken worden en konde men dat ook, zoo zoude de nood niet minder zijn.

Het is daarom, dat de ondergeteekenden zich in commissie vereenigd hebben, met het doel, om voor de dorpen Ooy, Leuth, Kekerdom, Erlekom en het lage gedeelte van Beek, de hulp van Nederland in te roepen. Nimmer toch deed men dit te vergeefs en ook nu wachten zij niet, vertrouwen, dat hunne hoop niet zal beschaamd worden. Zij achten dus elke aansporing tot weldadigheid overbodig, daar het voor den weldenkende genoegzaam is te weten, dat de nood groot is.

De ondergeteekenden hebben slechts daarbij te voegen, dat spoedige hulp dubbel werkt, en zij verzoeken derhalve, dat men de voor hunne commissie bestemde giften in geld, kleedoren of levensmiddelen, spoedig aan een hunner gelieve in te zenden, zullende van de ingekomen giften door de dagbladen worden berigt gegeven.

H. VAN DER GIES, notaris te Beek.
E. H. BRAND, predikant te Ooy en Persingen.
H. VAN DER BRIEL, onderwijzer te Ooy.
G. C. ROMBOOTS, te Nijmegen.
E. K. VAN CULPEN, te Nijmegen.

Advertentiën.

Op den 27sten Februarij 1850, des avonds om 6 uur, zal op het Stationsgebouw te Arnhem, publiek worden verkocht:

Een hecht en sterk HUIS en ERVE met annexen TUIN te Arnhem, tuschen den oprijd van het Spoorplein en den Cingel, groot 4 Roeden en 60 Ellen, bewoond door de Erven JANSIE, bij den inzet gebragt op f 4500.

2o. Een HEERENHUIS, ERVE en TUIN, staande en gelegen te Huissen, bij den inzet gebragt op f 1100.

en 3o. Twee ARBEIDERS-WONINGEN aldaar op f 95.

Alles breeder bij Billetten omschreven.

Omtrent de veil-conditiën en stellen der hooggen franco aanvraag ten Kantore van den Notaris GODEFROIJ, te Arnhem.

Inlandsch Dennen-Hout TE KOOP.

Eene partij HEIPALEN, BALKEN en STIETEN, zware SPARREN van af 5 tot 12 Ellen lengte, REKKEN en POSTEN.

Te bevragen met franco brieven bij G. T. COERS, Houtkooper, te Arnhem.

Tegen zeer billijken Prijs

zijn beste kluit houdende POOTDENNEN en Dennen KRIBHOUT te bekomen dicht bij den Straatweg of den IJssel. — Te bevragen bij POPPING, Boschbaas van Haguenau, te Ellekom.

+++ COMMISSARISSSEN VOOR DE NEGOTIATIËN TOT DEN STRAATWEG VAN ZUTPHEN NAAR APELDOORN EN DIJEREN, adverteren bij dezen, dat op Maandag den 4den Maart e. k., des middags te 12 ure, ten Raadhuis van gezegde stad, en ten overstaan van tegenwoordig zijnde Deelhebbers, zal worden gedaan REKENING en VERANTWOORDING over den jaren 1849, en te gelijker tijd geregeld het dividend op de Aandeelen in gemelde Negotiatiën, over het even gezegde jaar uit te betalen.

De Tuinman J. MARKHORST legt TUINEN aan en bewerkt dezelve. Hij vertrouwt dat een ieder door zijne langdurige ondervinding wel op zijne daartoe vereischte behoeften kan rekenen. Langstraat, Wijk 1 No. 299.

Heden is weer bij den Ondergeteekende ontvangen de voor deugdzaam BEKENDE STALEN PENNEN-INKT à 10 Cent per Kruikje. Dat deze INKT geene aanprijzing behoeft, bewijzen mijne begunstigers door dat na deszelfs opruiming honderden bij herhaling hierom te vergeefs deden aanvragen. Deze inkt is thans ook in 1/2 Flesch à 35 Cent, bij de heele à 60 Cent verkrijgbaar; terwijl ook tevens zijn voorraad van Kantoor-Behoefden enz. even deugdzaam, tegen billijke prijzen steeds voorhanden is.

J. BOUWMAN.

Arnhemsche Schouwburg.

Dingsdag den 26sten, Donderdag den 28sten Februarij en Zaterdag den 2den Maart 1850.

B. BOSCH,

komende van Amsterdam, zal drie groote Voorstellingen geven in de EGYPTISCHE TOOVERKUNST en HANDBEHENDIGHEDEN, geheel en al eigene vindingen. — De Affiches zullen breeder deze drie Voorstellingen vermelden.

Marktprijzen.

Arnhem, 22 februari.

Met uitzondering van Rogge was ook heden de aanvoer van Granen onbeduidend. De stemming was algemeen vrij gunstig, en alles ruimde ondanks de meerendeels afwijkende qualiteit wel op. — Voor Tarwe is besteed f 6.50 à 7.50 naar deugd. — Rogge f 4 à 4.20, enkel f 4.25. — Bokweit f 4.30 à 4.70. — Garst f 3 à 3.60. — Haver f 2.70 à 3. — Paardeboppen f 3.90 à 4.10. — Aardappelen f 1 à 1.30, puik beste f 1.50 het mud. Ter markt ongeveer 10 mud. Per schip verzonden 700 à 800 mud, tegen f 1 à 1.30 het mud. — Boter: 1. soort f 13.50 à 14. 2. soort f 11 à 12.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 febr. 4 El 4 Palm 0 Duim; gew. 0 D. gev. 20 D.

Dezes courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor meer regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.